

vydaného lieku. Uplatňovanie tohoto dôvodu zmätku je však v tomto prípade vylúčené, lebo smerodatný je v tomto ohľade priebeh druhého odvolacieho hlavného pojednávania, konaného dňa 20. apríla 1934, na základe ktorého bol vynesенý napadnutý rozsudok; pri druhom odvolacom pojednávaní však hore uvedený návrh nebol učinенý. To, že takýto návrh bol učinенý pri prvom odvolacom hlavnom pojednávaní dňa 20. októbra 1933, nemôže tu byť smerodatké, lebo nové hlavné odvolacie pojednávanie, ktoré sa konalo po uplynutí jednomesačnej doby a pred čiastočne zmeneným senátom, muselo byť v smysle 3. odst. § 335 tr. p. a 1. odst. § 418 tr. p. opakované a tam mal obhájca tiež opakovať svoj návrh a po jeho zamietnutí vyhradiť si uplatňovanie dôvodu zmätku podľa § 384, č. 9 tr. p.

Čís. 5219.

Zrídí-li si obžalovaný niekoľik obhájcu, jimž byl rozsudek doručen v různých dobách, je pro počítání lhůty § 285 odst. 1, § 294 odst. 2 tr. ř. rozhodné, kterému z obhájcu byl rozsudek doručen dříve.

(Rozh. ze dne 8. února 1935, Zm II 12/35.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Novém Jičíně ze dne 24. října 1934, jímž byl jmenovaný obžalovaný uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 99 tr. z.

Z d ů v o d ů:

Obžalovaný ohlásil do rozsudku první stolice včas zmateční stížnost a odvolání z výroku o trestu, pokud se týče z výroku o výši trestu a o nepodmíněném odsouzení, a to jednou obhájcem Dr. V. D., po druhé obhájcem Dr. R. A. Oba obhájci se vykázali plnou mocí. Opis rozsudku byl obhájcům na jejich žádost doručen, a to Dr. D-ovi dne 8. prosince 1934, Dr. A-ovi již dne 7. prosince 1934, takže osmidenní lhůta, určená podle §§ 285 odst. 1, 294 odst. 2 tr. ř. ku provedení zmíněných opravných prostředků končila dnem 15. prosince 1934. Nelze totiž pochybovati, že tím, že si obžalovaný zřídí více obhájcu, jimž byl rozsudek doručen v různých dobách, nemůže býti lhůta ku provedení opravných prostředků prodloužena a pravoplatnost rozsudku takto oddalována. To vysvítá již ze zásady vytčené v § 40 odst. 2 tr. ř., že řízení nemá býti komplikováno zřízením několika obhájcu pro jednoho obžalovaného. Je tedy pro lhůty, o něž jde, rozhodné, kterému z více obhájcu téhož obžalovaného byl rozsudek doručen dříve. Protože v souzeném případě byly opravné prostředky provedeny jen obhájcem Dr. D. a provedení to bylo dáno na poštu až 17. prosince 1934 (16. prosince byla neděle), je podle toho, co předesláno, jasno, že provedení je opožděné. Ježto však ani při opovědi uvedených opravných prostředků nebyl jasně a určitě označen některý z důvodů zmatečnosti v § 281 tr. ř. uvedených a nebyla výslovně neb aspoň jasným odkazem uvedena skutečnost, jež má býti důvodem

zmatečnosti, ani nebyly určité udány okolnosti, jež mají odvolání odůvodniti, bylo zmateční stížnost jako neprovedenou podle § 4 č. 1. zák. č. 3/78 ř. z. zamítnouti hned při poradě neveřejné, když tak neučinil soud první stolice podle § 1 č. 2 téhož zákona a nelze podle § 294 odst. 2 tr. ř. přihlížeti ani k odvolání z výroku o trestu a o nepodmíněném odsouzení.

Čís. 5220.

Uplatňovanie už vybaveného odporu ako zmätočnej sťažnosti po uplynutí lehoty k podaniu zmätočnej sťažnosti je neprípustné.

(Rozh. zo dňa 12. februára 1935, Zm III 528/34.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti V. D. a spol., obžalovaným z prečinu pomlavy tlačou, na základe verejného pojednávania zamietol zmätočnú sťažnosť obžalovaného A. L.; odmietol však podanie obžalovaného V. D. a jeho obhájcu, pokiaľ ním uplatňovali zmätočnú sťažnosť.

Z d ô v o d o v :

Rozsudok vrchného súdu bol dňa 8. augusta 1934 doručený obžalovanému V. D. s riadnym poučením o možnosti podať za 8 dní odpor a zmätočnú sťažnosť. Obžalovaný podal v predpísanej lehote odpor, ktorému však vrchný súd nevyhovel. Dňa 27. septembra 1934, teda po uplynutí lehoty k podaniu odporu a zmätočnej sťažnosti, podali obžalovaný V. D. a jeho obhájca žiadosť, aby odpor obžalovaného bol považovaný za zmätočnú sťažnosť a aby táto bola preskúmaná. Odpor je však odlišný opravný prostriedok od zmätočnej sťažnosti. Preto odpor neľze považovať za zmätočnú sťažnosť. Uplatňovanie už vybaveného odporu ako zmätočnej sťažnosti po uplynutí lehoty ku podaniu zmätočnej sťažnosti je neprípustné. Preto bolo treba podanie tohoto obžalovaného odmietnuť.

Čís. 5221.

Pod pojem násilia podľa § 4 odst. 2 zák. čl. XL:1914 spadá aj obmedzenie osobnej slobody orgánu vrchnosti.

(Rozh. zo dňa 14. februára 1935, Zm IV 319/34.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti R. B., obžalovanej z prečinu násilia proti orgánu vrchnosti atď., na základe verejného pojednávania zmätočnú sťažnosť obžalovanej čiastočne odmietol, čiastočne zamietol.